

AVRUPA'NIN DA ABD'DEKİ ELLİS GİBİ GÖÇMENLER İÇİN BİR KARŞILAMA ADASINA İHTİYACI VAR MI?

-

13.07.2018

EuroNews (12 Temmuz 2018)

Avrupa'nın da ABD'deki Ellis gibi göçmenler için bir karşılama adasına ihtiyacı var mı?

Avrupadaki göçmen krizi halen kalıcı çözüm bekliyor. ABD'deki Ellis Adası örneği AB için bir çözüm olabilir mi? Bilinen tek şey: AB'nin kaçak göçü kontrol edebilmek için ivedilikle daha iyi bir politikaya ihtiyacı olduğu.

Avrupalı liderler 28 Hazirandaki zirvede, Avrupa Birliğinde kontrol merkezleri oluşturulmasında uzlaşarak ortak göçmen politikasında ufak bir adım attı.

Söz konusu merkezlerde, sığınma talep edenlerin geçici olarak barındırılması ve başvuruların incelenmesi planlanıyor. Böylelikle İtalya, İspanya ve Yunanistan gibi mültecilerin ilk durağı olan ülkelerin yükünün hafifletilmesi hedefleniyor. Fakat bu merkezler Akdenizdeki göç sorununa kalıcı çözüm sunmaktan çok uzakta. Kaotik ve siyasi açıdan patlamaya hazır kaçak göçmen sorunuyla başa çıkmak için AB'nin, kendine özgü bir Ellis Adasına ihtiyacı olabilir mi?

Haziran sonunda, gece geç saatlere kadar devam eden zirvede uzlaşılan planlara göre, denizde kurtarılan göçmenler bu merkezlerin kurulduğu ülkelere sevk edilerek, ekonomik gerekçelerle göç edenlerle sığınma hakkı olanlar ayrılacak. Ekonomik sebeplerle bu yola çıkanlar, geçerli belgeleri olmamaları durumunda geldikleri ülkeye geri gönderilecek. Hava ve kara yoluyla seyahat eden kayıtlı göçmenler hakkındaysa, vardıkları ülkenin halihazırdaki yasalarına göre işlem yapılacaktır.

Anlaşmanın ayrıntıları henüz net olmasa da kesin tek şey var: AB'nin kaçak göçmenlerle ilgili daha iyi bir politikaya ihtiyacı olduğu.

Birleşmiş Milletler verilerine göre bu yıl çoktan bin kadar kişi deniz yoluyla çıktıkları umuda yolculukta hayatını kaybetti. Çoğu, yoksul ve çaresizleri gözüne kestiren insan kaçakçılarının tıka basa doldurduğu tehlikeli botlarla çıktı bu yolculuğa...

2015 yılında rekor düzeye çıkan kontrolsüz kaçak göçmen akını popülizmin fitilini ateşleyerek Avrupa politikasını da ters düz etti.

AB ile Türkiye'nin imzaladığı, Ege hattını kapatan göçmen anlaşmasının 2015teki oranı ertesi sene yüzde 95 civarında azaltılmasına rağmen popülizmin önüne geçilemedi. İtalyanın Libyalı milislerle yaptığı tartışmalı anlaşma da güneyden gelenlerin sayısını azalttı.

Rakamların önemi yok, mesele yanlış yönetimde diyor Beppe Severgnini.

İtalyan Corriere Sette dergisinin editörü, Sistem bozuk. Sığınmacılar evraklarının tamamlanmasını beklerken kendilerini arafta buluyor. Bir çoğu parklarda geçiriyor zamanını, ve halk bunu anlamıyor. diyerek özetliyor göçmenlerin yaşadıklarını.

Dolayısıyla, hem yasal hem de yasa dışı göçü kontrol edebilmesi için ABnin daha organize ve merkeziyetçi bir politikaya ihtiyacı var. Ellis Adası örneği aslında düşünüldüğü kadar meseleye uzak değil.

Fransa Ulusal Demografik Enstitüsü INEDin başkanı François Heron'a göre Avrupanın 2014 yılındaki yasal göç oranı ABDyi geride bıraktı.

Eurostat rakamlarına göreyse 2016 yılında AB vatandaşı olmayan iki milyon kişi ABye göç etti. Aynı yıl ABDde ise bu oranın yarısı kadar, 1.1 milyon kişiye yeşil kart verildi.

Ellis Adası 1892 yılında, artan göçle mücadeleleyi hedefleyen açık kapı politikasının bir parçası olmasının ötesinde, Sanayi Devrimiyle oluşan ucuz işçi ihtiyacını karşılamak için de kurulmuştu.

ABD federal hükümeti, yerel yönetimlerden devraldığı göç kontrolünü, göçmenlerin sorgusunun yapıldığı, hastalıklı ve topluma fayda sağlamayacağı düşünülenlerin ayrıştırıldığı Ellis Adasına taşımıştı.

Sağlık raporu sonuçlarının, giysilerin üzerine tebeşirle işaretlenmesinin, göçmenler için insanlık dışı bir muamele olduğu şüphesiz. Bu tür uygulamalara rağmen, Ellis Adasından 1900 ve 1914 yılları arasında her gün 5 bin ila 10 bin kişi geçti.

Lojistik açıdan, 28 üyeli ABnin yıllık iki milyonu bulan göçmeni böyle bir merkezde toplaması mümkün görünmüyor. Ancak, Ellis Adasına benzer bir ihtiyacın olduğunu kabullenmekte fayda var.

Sınırları açık bir kıtanın, daha koordineli ve daha kontrollü bir yol haritası olmalı. Özellikle dünyanın diğer bölgelerinde artan demografik baskılarla, AB nüfusunun azalmasının göçü artacağı düşünüldüğünde böyle bir plana, daha önce olmadığı kadar ihtiyaç duyulduğu görülüyor.

ABye güney kıyılardan ulaşan kaçak göçmenlerin sığınma başvurusunda bulunduğu, İtalya ve Yunanistandaki merkezler, Ellis Adası ile kıyasla çok daha az etkili ve daha aşağılayıcı.

Göçmenlerin tutulduğu nezarethaneye dönüşmemeleri koşuluyla, doğru bütçe ve yönetimle, ABnin kontrol merkezleri de dış sınırları korumadaki sorumluluğu etkin bir şekilde üstlenecek potansiyele sahip. Bu yönde bir çaba, birliğin gücünü koruması için politik açıdan faydalı olacaktır. Aynı zamanda bu çaba, üye ülkelerin iç politikasına da olumlu yansıtacak, tüm yükü üstlendiklerini düşünen ülkelerde popülist öfkeyi dindirecektir.

Maalesef bu yakında zamanda olacak gibi durmuyor. Karşıtları, söz konusu merkezlerin sığınma başvurularını değerlendirmekten çok göçmenlerin toplandığı ya da geri çevrildiği yerler olacağını savunuyor. Hangi ülkenin bu merkezleri inşa edeceği de henüz netlik kazanmış değil. Ayrıca bu merkezler sadece denizde kurtarılan göçmenler için kullanılacak. Kara yoluyla ABye girenlerse farklı uygulamaya tabi olacak.

Ellis Adasının, en iyi dönemindeyken siyasi çevrelerce de desteklendiğinin altı çizilmeli. Böyle bir siyasi uzlaşıdan yoksun Avrupa ise ülkeden ülkeye farklılık gösteren kuralların geçerli olduğu bir

ortama doğru yönelmeye meyilli. AB Konseyi Dönem Başkanlığının 1 Temmuzda Avusturyaya geçmesiyle, kısa dönemde ilerleme sağlamak çok daha zor olacak gibi görünüyor.

Sicilya adasındaki Lampedusa kıyısına varan göçmenlere, Özgürlük Anıtı kadar ilham verici olmasa da Sınırları değil insanları koruyun sloganıyla şimdilik kucak açılıyor. AB, bu hoş karşılamamanın bile devam edeceğinin garantisini veremiyor.

Jennifer Clark

** Bu makale daha önce NBC News' Think'te yayınlanmıştır. Görüş bölümünde aktarılan yorumlar euronews'e ait değildir.*

Kaynak/Source: